

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/280/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116206437
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6116206437.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivce Hanuskovej v právnej veci žalobkyne Y. Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. F., L. XX/XX, t. č. A. nad Q., W. Y. slovenskej XX/XX, zastúpenej KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Banskej Bystrici, Tajovského 3, IČO: 36 851 574, proti žalovanej Y. U. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. F., L. XX/XX, zastúpenej JUDr. Ľubomírom Kaščákom, advokátom, Advokátska kancelária v Banskej Bystrici, Horná 53, o návrhu na obnovu konania, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/98/2016- 154 zo dňa 10. 05. 2017, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a j ú**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica, ktoré bolo skončené právoplatným rozsudkom č. k. 7C/147/2006-856 zo dňa 13. 06. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17Co/253/2012-926. V tomto konaní bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala ochrany osobnosti pred neoprávnenými zásahmi žalovanej vo forme hanlivých písomných a ústnych výrokov adresovaných tretím osobám. V pôvodnom konaní mal súd vypočuť svedka T. V., ktorý na nachádzal v Českej republike a ktorý nebol vypočutý vzhľadom na postup súdu v pôvodnom konaní. Po smrti svojej matky Q. Y. našla žalobkyňa v januári 2016 preukaz splnomocniteľa pre brata žalobkyne Y. Y., vydaný na pošte v A. nad Q.. Matka žalobkyne tak preberala poštu, okrem iného aj listy písané žalobkyňou, na ktoré žalobkyňa poukazovala v konaní sp. zn. 7C/147/2006, čo žalobkyňa a jej matka zle znášala. Prvostupňový súd neprihliadol na list žalovanej zo dňa 22. 04. 2010, doručený do advokátskej kancelárie zástupcu žalobkyne, ktorého obsah bol spôsobilý ohroziť osobnostné práva žalobkyne. Okresný súd listy neriešil, nepožiadala ani Stavebné bytové družstvo Banská Bystrica o predloženie ďalších listov. Obnova konania je tak dôvodná pre nevykonanie dôkazov, ktoré žalobkyňa navrhla a ktoré majú vplyv na posúdenie skutkového stavu aj na odstránenie nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení uviedla, že žaloba vzhľadom právny názor odvolacieho súdu vyslovený v rozsudku sp. zn. 17Co/253/2012 nespĺňa podmienky pre obnovu konania. Za časť výrokov bola žalobkyni poskytnutá ochrana už v konaní 12C/122/2003.

3. Okresný súd zistil, že žalobkyňa v konaní, ktorého obnovu žiada, sa domáhala proti žalovanej povinnosti zdržať sa hanlivých vyjadrení, či už v písomnej alebo ústnej forme o osobe žalobkyne ako aj o jej príbuzných. Za urážlivé výroky požadovala písomné ospravedlnenie listom v znení: „Ospravedlňujem sa týmto Vám Y. Q. Y., že som o Vás či už ústne alebo písomne rozširovala nepravdivé výroky o Vašom zlom duševnom zdraví, o Vašej zlej pracovnej morálke, ako aj o tom, že ste v minulosti spolupracovali so

Štátnou bezpečnostnou službou, čím som Vám spôsobila to, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť Vašej osoby, ako aj vážnosť v spoločnosti. Rovnako sa ospravedlňujem Vaším príbuzným, najmä Vaším rodičom a bratovi, jeho manželke a jeho deťom za všetky urážlivé tvrdenia voči ich osobám.“ Súčasne sa proti žalovanej domáhala zaplatenia primeraného zadosťučinenia v sume 100.000 Sk, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/147/2006-856 zo dňa 13. 06. 2012 bola žaloba zamietnutá nakoľko žalobkyňa nepreukázala, ako sa tvrdené zásahy do jej osobnostných práv objektívne prejavili, nebolo preukázané, že tvrdenia boli objektívne spôsobilé prívodiť ujmu na osobnostných právach žalobkyne a že v dôsledku v žalobe uvedených tvrdení došlo k nejakej konkrétnej objektívnej ujme na niektorej zložke osobnostných práv žalobkyne. Žalobkyňa nepreukázala zníženie vážnosti, dôstojnosti, cti. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 17Co/253/2012-926 zo dňa 10. 04. 2013 rozsudok okresného súdu potvrdil.

4. Okresný súd žalobu na obnovu konania odmietol bez nariadenia pojednávania, pretože mal za to, že žaloba bola vzhľadom na dôkazy, o ktoré sa opierala, podaná oneskorene, po uplynutí 3- mesačnej lehoty. Uvedená lehota žalobkyňi začala plynúť 18. 04. 2013, t. j. dňom nasledujúcim po doručení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/253/2012-926 zo dňa 10. 04. 2013, pričom žaloba na obnovu konania bola podaná až 11. 04. 2016. Žalobkyňa mala vedomosť, že dôkaz výsluchom svedka V. nebol vykonaný, čo bolo v pôvodnom konaní odôvodnené tým, že žalobkyňa neuviedla adresu svedka. Predložený dôkaz, text jeho čestného prehlásenia zo dňa 01. 08. 2006 bol spochybnený tým, že obsahuje nesprávny dátum narodenia T. V.. List žalovanej zo dňa 22. 04. 2010 je pôvodnou súčasťou spisu sp. zn. 7C/147/2006. Pokiaľ ide o predloženie preukazu splnomocnenca, ktorý bol vystavený 02. 05. 2007 ako nového dôkazu, je tvrdenie žalobkyne, že dôkaz nemohla predložiť v pôvodnom konaní spochybnené tým, že na preukaze je ako splnomocnená osoba uvedená aj žalobkyňa. Z toho vyplýva, že žalobkyňa mala vedomosť o vystavení tohto preukazu, žalobkyňa týmto preukazom disponovala od roku 2007 a v pôvodnom konaní tento dôkaz mohla použiť.

5. Okresný súd odmietol žalobu aj z ďalšieho dôvodu- jeho zjavnej nedôvodnosti. Nevypočutím svedka V. sa v pôvodnom konaní súd vysporiadal, s listom žalovanej zo dňa 22. 04. 2010, ktorý je súčasťou súdneho spisu sp. zn. 7C/147/2006 sa súd oboznámil. Uvedený list je adresovaný právne zástupcovi žalobkyne a žalobkyňa v pôvodnom konaní nepožadovala rozšírenie žaloby na ochranu osobnosti, pretože týmto listom došlo k zníženiu cti a ľudskej dôstojnosti žalobkyne. Uvádzané dôvody a dôkazy by nemohli priniesť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 397 písm. a), b), § 403, § 413 ods. 1, písm. a), e) CSP. Žalovaná bol a v konaní úspešná preto jej priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

6. Žalobkyňa vo včas podanom odvolaní namietala nesprávny procesný postup tým, že jej bolo odňaté právo posúdiť a vyjadriť sa k písomnému vyjadreniu žalovanej. Okresný súd nepostupoval v zmysle § 413 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak súd žalobu odmieta, žalobu netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie. Preto ak súd žalobu doručil, mal nariadiť pojednávanie. Ďalej v odvolaní spochybnila záver okresného súdu, že trojmesačná lehota jej začala plynúť od 18. 04. 2013, lebo rozhodujúce skutočnosti začala vnímať až od februára 2016, kedy požiadala o pomoc centrum právnej pomoci, kedy nadobudla subjektívnu vedomosť, že dôkazy je možné opätovne vykonať, resp. kedy odpadli okolnosti, ktoré vykonaniu dôkazu bránili. Ataky žalovanej sa dotkli samotnej matky žalobkyne, o čom sa žalobkyňa dozvedela od svojej matky pred jej smrťou a kartičku splnomocnenca na preberanie pošty našla žalobkyňa až po jej smrti. Žalobkyňa nepredpokladala, že jej matka preberala listy, ktoré žalovaná písala Y. Y.. Žalovaná sa počas pôvodného konania aj po jeho skončení vyjadrovala vo vzťahu k žalobkyňi negatívne, opätovne šírla informácie obsahujúce hanlivé a nepravdivé skutočnosti uvádzané v liste zo dňa 22. 04. 2010. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti postačuje, aby obsah tohto práva bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka, preto mal súd v pôvodnom konaní, rovnako v konaní o povolení obnovy skúmať, či tento list bol spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva žalobkyne. V návrhu na obnovu konania žalobkyňa poukázala na rozhodnutia, ktoré v pôvodnom konaní nemohla použiť a s ktorými tvrdeniami sa okresný súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrila.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcov viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

9. Odvolanie žalobkyne nebolo dôvodné. Súd prvej inštancie návrh na obnovu konania odmietol z dôvodu, že uvádzané dôvody a dôkazy by nemohli priniesť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie. Žalobkyňa dôvody obnovy založila na výsluchu svedka T. V., na preukaze splnomocniteľa, ktorý bol vydaný na pošte A. nad Q. pre brata žalobkyne Y. Y. a jej nebohú matku a na liste zo dňa 22. 04. 2010, ktorý žalovaná v súvislosti s konaním na ochranu osobnosti adresovala právnemu zástupcovi žalobkyne. Právna úprava pre povolenie obnovy konania vyžaduje, aby dôvody obnovy konania smerovali proti dôvodom, na ktorých bolo založené právoplatné rozhodnutie, ktorého obnovy sa žalobkyňa domáhala ale nepostačuje iba namietat' právne posúdenie veci. Okresný súd správne žalobu odmietol, pretože uvedené dôvody zjavne nemohli pre žalobkyňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie ani v prípade, ak by boli vykonané v pôvodnom konaní. Obstojí tak záver okresného súdu, ktorý uviedol, že s navrhnutým svedkom V., ktorý mal podpísať čestné prehlásenie zo dňa 01. 08. 2006 sa v pôvodnom konaní súd vysporiadal a list žalovanej zo dňa 22. 04. 2010 bol súčasťou súdneho spisu a konania, vedeného proti žalovanej. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní nemohla použiť a s ktorými by sa okresný súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Nešlo teda o skutkové tvrdenia, ktoré nemohla žalobkyňa použiť v pôvodnom konaní.

10. Na podporu tvrdenia, že predpokladom zodpovednosti nie je vyvolanie konkrétnych následkov zásahu, ale spôsobilosť narušiť alebo ohroziť chránené práva žalobkyňa uviedla rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 30 Cdo 1653/2013. Uvedené závery neboli v posudzovanej veci použiteľné ani v pôvodnom konaní vzhľadom na skutkové zistenia, z ktorých súd vychádzal. Pôvodné konanie, vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7C/147/2006 sa odvíjalo od záväzného právneho názoru, ktorý vyslovil v tejto veci nadriadený Krajský súd Banská Bystrica v zrušujúcom uznesení č. k. 12C/285/2010-593 z 06. 10. 2010 a ktorý bol rešpektovaný aj v neskoršom rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17Co/253/2012-926 zo dňa 10. 04. 2013. Nadriadený súd na jednej strane konštatoval, že písomnosti, ktoré žalovaná adresovala bratovi žalobkyne, SBD, ako aj vyjadrenia žalovanej v súdnych konaniach na adresu žalobkyne, boli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na jej osobnostných právach, ale okrem zistenia objektívnej spôsobilosti žalovanej určitými výroky zasiahnuť do chránených práv žalobkyne sa mal súd zaoberať aj ďalšou podmienkou vzniku občianskoprávných sankcií za porušenie, resp. ohrozenie osobnostného práva a to existenciou príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby, objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Možnosť vzniku sankcii podľa § 13 Občianskeho zákonníka by bola vylúčená, ak by „zistenie tejto príčinnej súvislosti vyznelo negatívne“. Okresný súd mal v ďalšom konaní posúdiť, či správaním účastníčok konania nebolo vzájomne oslabené právo na ochranu osobnosti, ak obe porušovali navzájom svoje osobnostné práva. Odvolací súd tiež považoval za vylúčené, aby súd zahrnul do kategórie objektívnych zásahov do práv žalobkyne na ochranu cti a dôstojnosti aj vyjadrenia žalovanej v prebiehajúcich súdnych sporoch, keďže v súdnom konaní je taký zásah realizovaný v rámci uplatnenia subjektívnych práv alebo oprávnených záujmov žalovanej pred súdom. Žalovaná mohla v rámci obrany v spore o ochranu osobnosti uviesť len svoje subjektívne názory, o ktorých pravdivosti musela súd presvedčiť v rámci svojej obrany. Odvolací súd vylúčil možnosť, aby súd priznal zadošťučinenie nejakému tretiemu subjektu, ktorý nie je účastníkom súdneho konania o ochrane osobnosti.

11. V pôvodnom konaní aj Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení rozsudku č. k. 17Co/253/2012-926 zo dňa 10. 04. 2013 zopakoval, že okresný súd v intenciách zrušujúceho rozhodnutia doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom predchádzajúcich konaní, ktoré v minulosti prebiehali medzi stranami sporu na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12C/122/03, 18C/10/2003, 17C/93/2005, 7C/142/2005, 19C/37/2006. Odvolací súd vychádzal z toho, že znak objektívnej spôsobilosti výroku zasiahnuť do chránených osobnostných práv je síce daný tým, že dôsledky v rovnakej situácii by negatívne pôsobili na každú inú fyzickú osobu, ale túto objektívnu spôsobilosť bolo potrebné vykladať s dôrazom na vzťahy strán sporu, kedy vzájomné porušovanie osobnostných práv znižovalo spôsobilosť neoprávneného zásahu privodiť ujmu do osobnostných práv žalobkyne. Vzhľadom na vzájomné vzťahy, vzájomné porušovanie osobnostných práv a oslabovanie práva na ochranu osobnosti nemohli listy s hanlivými výroky spôsobilé znížiť vážnosť a dôstojnosť žalobkyne a vyvolať negatívny následok na jej osobnostných právach. Výroky obsiahnuté v listoch

adresovaných bratovi žalobkyne a na SBD Banská Bystrica nevyvolali u žalobkyne žiadnu nemajetkovú ujmu.

12. Žalobkyňa nepreukázala tvrdenie, že rozhodujúce skutočnosti začala vnímať až od februára 2016, kedy nadobudla subjektívnu vedomosť, že dôkazy je možné opätovne vykonať a požiadala o pomoc centrum právnej pomoci, lebo v aj pôvodnom konaní mala rovnakého právneho zástupcu a navyše žaloba na obnovu bola odôvodnená skutočnosťami, ktorými sa súd v pôvodnom konaní vysporiadal. Vzhľadom na závery, na ktorých bolo založené právoplatné rozhodnutie súdu, nemohli dôvody na obnovu konania zjavne ovplyvniť výsledok pôvodného konania. Preto je správny aj záver okresného súdu, že žaloba na obnovu nebola podaná v trojmesačnej lehote, ktorá začala plynúť od doručenia potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu právnemu zástupcovi žalobkyne.

13. Odvolanie žalobkyne bolo ďalej odôvodnené skutočnosťou, že okresný súd nepostupoval v zmysle § 413 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak súd žalobu odmieta, žalobu netreba doručovať ostatným subjektom a z toho dôvodu, že súd žalobu doručil žalovanej, mal nariadiť pojednávanie resp. doručiť žalobkyňi vyjadrenie protistrany k žalobe. Podľa odvolacieho súdu uvedené procesné pochybenie súdu prvej inštancie nemohlo mať vplyv na výsledok konania a závery o zjavnej nedôvodnosti žaloby na obnovu konania. Zásada kontradiktórnosti sa uplatní v sporovom konaní, ktoré nebolo právoplatne skončené. Vzhľadom na odmietnutie žaloby na obnovu bez pojednávania neboli namietané procesné práva žalobkyne oslabené do takej miery, že to mohlo mať vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalobkyňa v odolaní netvrdila ani nepreukázala, že by bolo vyjadrenie žalovanej podkladom pre rozhodnutie okresného súdu. Žaloba bola odmietnutá ako zjavne nedôvodná a odmietnutie žaloby nebolo založené na vyjadrení žalovanej, ale na vlastných zisteniach súdu prvej inštancie, ktorý posúdil obsah žaloby na obnovu konania.

14. Okresný súd zohľadnil všetky právne významné skutočnosti a z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Odvolací súd dodáva, že procesná úprava podmienok pre povolenie obnovy konania neumožňuje v tomto konaní iba prehodnocovať dokazovanie, skutkové a právne závery pôvodného konania, ktorého obnova sa navrhuje.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd žalovanej trovy odvolacieho konania nepriznal.

16. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP.